

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кузика Ярослава Львовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу третього частини шостої статті 49² Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
19 жовтня 2022 року
№ 148-3(I)/2022

Справа № 3-75/2022(181/22)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенко Віктор Васильович (голова засідання),
Завгородня Ірина Миколаївна,
Петришин Олександр Віталійович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кузика Ярослава Львовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу третього частини шостої статті 49² Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Кузик Я.Л. із клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині п'ятій статті 17,

частині третій статті 22 Конституції України (конституційність) абзац третій частини шостої статті 49² Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною шостою статті 49² Кодексу вивільнення працівників, які мають статус державних службовців відповідно до Закону України „Про державну службу“, здійснюється у порядку, визначеному цією статтею Кодексу, з урахуванням таких особливостей, зокрема: „у разі вивільнення працівників на підставі пункту 1 частини першої статті 40 цього Кодексу не застосовуються положення частини другої статті 40 цього Кодексу та положення частини другої цієї статті“ (абзац третій).

Автор клопотання зазначає, що внаслідок застосування Верховним Судом оспорюваного припису статті 49² Кодексу порушено його конституційне право на працю, принцип верховенства права, конституційний обов’язок держави щодо забезпечення соціального захисту осіб, які захищали Батьківщину, її суверенітет і територіальну цілісність, та членів їхніх сімей, а також звужено зміст та обсяг прав і свобод державних службовців, зокрема учасників бойових дій.

На підтвердження своєї позиції Кузик Я.Л. посилається на Конституцію України, Кодекс, закони України, юридичні позиції Конституційного Суду України та на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб’єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на

думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Кузик Я.Л., цитуючи окремі норми Конституції України, законів України, юридичні позиції Конституційного Суду України, не навів аргументів щодо неконституційності абзацу третього частини шостої статті 49² Кодексу, а лише висловив незгоду із законодавчим регулюванням процедури вивільнення працівників, які мають статус державних службовців, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Відповідно до юридичних позицій Конституційного Суду України цитування Конституції України, наведення змісту законів без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних норм закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кузика Ярослава Львовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу третього частини шостої статті 49² Кодексу законів про працю України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**